

hel Del Love — som vedrøre Pengespørgsmaal, indrettet dem efter det nye Møntlystern. Det forekommer mig nu, at hvis der er Opfordring til at foranledige Bestemmelsen truffen i saa Henseende paa noget Omraade, saa er det paa Loldomraadet, hvor saa store Beløb indkomme. Det er derfor med Haab, at det vil gaa, som man siger: Alle gode Gange ere tre, saaledes at vi endelig den tredie Gang opnaa et heldigt Resultat. Jeg er derfor den ærede Forslagsstiller taknemmelig, fordi han i denne Samling har indbragt et Forslag sigtende til at tilveiebringe et endeligt Resultat. Jeg er ham fremdeles taknemmelig for, at han har begrændset Indtægtsnedsættelserne til et Beløb af $2\frac{1}{4}$ Millioner Kroner eller lidt derover. Hvorvidt vi nu staa saaledes med Hensyn til vor finansielle Balance, at vi kunne undvære en Skat til at erstatte denne Afgang i Indtægter, skal jeg paa dette Stadium ikke udtale mig om. Det vil man jo komme til, at indse, ved en nærmere Prøvelse af dette Forslag. Imidlertid vil jeg for mit personlige Vedkommende sige, at selv om det skulde gjøres nødvendigt, at vi skulde ty til en anden Skat, vil jeg ikke være med til at berede den høitagede Conseilspresident og Finansminister nogen Vanskelighed. Jeg tror, at vi kunne henvise den høitagede Finansminister til Loven om Regler for Indkomsskatten af 2den Juli og efter den udstrive en Skat, maasse endog vedtage en Forlængelse af den for en eller to Termener, i Fald det gjøres fornødent. Hvorfor jeg særlig har ment, at det var glædeligt, at den ærede Forslagsstiller har begrændset Beløbet til $1\frac{1}{4}$ Million, er ingenlunde, fordi jeg dermed vil sige, som det ærede Medlem for Lihsted Amts 2den Valgtreds (Sagd) saa ofte siger, at de indirekte Statter ere vore bedste Statter, men det er, fordi man, dersom vi muligvis skulde til at have en ny Skat, en Indkomsskat og Formuesskat, i Fald den skal vinde Indgang i den danske Befolkning, ikke første Gang bør udstrive et for stort Beløb, thi om ogsaa Principet for en saadan Skat er rigtigt, som jeg erkjender, at det er, kan Skatten ved Udstrømningen blive mindre rejsberdig, navnlig saa længe Folket ikke er vant til den. Vil man derfor indføre denne Skat, skal man efter min Mening gaa varsomt frem, og jeg er derfor det ærede Medlem taknemlig for, at han har begrændset sig til en Nedsættelse af dette Beløb. Jeg vil nu bede det ærede Thing om at følge den ærede Forslagsstiller deri, for at vi derved kunne vise, at dette Thing gjør en stor Indrømmelse overfor den nuværende Regjering, idet det stiller saa billige Fordringer, som man ikke tidligere har stillet med Hensyn til denne Reform. Det vil saaledes staa klart, saa vel for Regjeringen som for det danske Folk, i Fald der mulig skulde komme en politisk Konflikt imellem Regjeringen og Thinget, hvad jeg meget vil ønske ikke vil komme, at dette Thing

har viist den nuværende Regjering en Indrømmelse, som man ikke har viist den foregaaende Regjering, og at man som Følge deraf ogsaa nok kan vente, at den nuværende høitæredede Regjering med Hensyn til andre Reformers vil komme os imøde. Skal man haabe paa Smødefølgelighed, vil det altsaa staa klart for Valgerbefolkningen, at der fra dette Things Side er viist Smødefølgelighed imod Regjeringen. Paa Lovforslagets enkelte Positioner skal jeg ikke komme dybt ind, hvad jeg ikke tror vil være heldigt ved denne Behandling; men jeg skal dog tillade mig at nævne nogle enkelte Punkter, hvori jeg ikke kan følge den ærede Forslagsstiller. Med Hensyn til Position Nr. 69, Kul, da tror jeg neppe, at en fuldstændig Ophævelse af Lolden derpaa, hvorom saa vel Regjeringen og det andet Thing som dette Thing have været enige, vil være nogen væsentlig Fordel navnlig for den fattige Befolkning. (En Stemme: Jo!). Et andet Medlem siger jo; men jeg tillader mig at sige, at for mig staa dette tvivlsomt; thi det er Aktieselskaber og Konfiorier, der bruge den største Mængde Kul, og de ville sørge for at tage det mest mulige ud af deres Fabrikker og deres industrielle Anlæg, uden derfor at give Arbejderne en højere Betaling. Jeg tror derfor ikke, at en Ophævelse af Lolden paa denne Artikel vil komme de Fattige til Gode. Paa den anden Side forekommer det mig, at der som vi skulle gaa til den Nedsættelse i Beskyttelsen, som den ærede Forslagsstiller har foreslaet, kunde man istedetfor den nuværende Lold af 7 $\frac{1}{2}$ pr. Td. være gaaet til en Nedsættelse til 10 Drev for ikke at gaa Produktionen eller Fabrikkerne for nær. De Herrer maa vide, at det er et ikke ubetydeligt Beløb, der indkommer af Lolden paa Kul; det har, saa vidt jeg erindrer, været opgjort til 213,200 Rd., og da Indtægten i de senere Aar er steget ikke ubetydeligt, antager jeg, at den nu kan anslaaes til omtrent 220,000 Rd. Naar man nu vilde gaa til den Nedsættelse, som jeg nævnte, vilde man faae omtrent 160,000 Rd. tilbage, hvormed man kunde foretage Nedsættelser paa andre Punkter; navnlig kunde man da dels nedsætte Lolden paa Salt og dels Lolden paa Ris, hvorom, saavidt jeg husker, ogsaa hele Folketingsudvalget var enigt. Derefter vilde der endnu blive et Beløb af 50,000 Rd. tilbage. Jeg skal imidlertid paa disse Punkter, som jeg anser for mindre væsentlige, høre mig efter Afstemningen her i Thinget. Hvad jeg derimod anser for det Væsentlige er, at Forslagsstilleren har holdt sig indenfor den nævnte Begrændsning, og jeg har derfor det Haab, at den høitæredede Regjering vil vise Smødefølgelighed imod os, naar vi nu her have rakt den Naanden. Jeg skal altsaa som sagt anbefale det foreliggende Forslag, og jeg haaber, at vi maa faae det at se ophøiet til Lov endnu i denne Samling.